

Na predvečer sv. Gregorja o zdrave Marii napravijo fantje na malo dišer
nekoliko smole, jo razgrijo ter jo na vodo postavi, da goreča odplava.
To je slika pregovora: „Sveti Gregor luc v vodo verže“, ker od zdaj do
sv. Mihaela revljariji, krojaci in muškeri, ki po sterah šivat hodijo,
ne imajo več pri luci, ampak le pri dnevmi svetlobi ob jutru do ve-
čera. Svetega Gregorja stoji v naših krajih za prvi pomladan,
ski dan. Ljuba pomlad, kako se pač tebi ne veseli, saj si nam
oznnavavka novega boljega življenja. Divji in mizli viharji
zime potihnejo, zmrulja solkozi svoj belipslajski ter se obleče v
novim zelenim oblačilom, skrinarim graziimi cvetlicami.
Tirki žurajo v vodnih jutrik že svoje posmice in z tem tva-
lijo Bogu, ki jih je rešil hude mizle zime z eno besedo: vre-
se veseli prijetnega pomladanskega časa. Pri nas mladina od-
vija mali fantiči od 10 let kakor soldatje. Se dolgo poprej
napišejo katerega odraslega, da jim listice (cegele) naredi in
vsadim na listu zapiše, aljo prostak, al koporal al oficir i. t.
d. Tudi si vsak preskerbi svojo papirnato soldaško kopo in
jemene, svojo puško sabljo in sulco (se ve, černo) ovisih
žurajo tudi malo krajcarikov skupaj, da si boten kupijo.
Tako z vsem potrebnim preskerbljeni se snidejo ta dan vsi obo-
rojeni skupaj, in kadar se rnar bolj umeten stoji, jih nape-
lje. Marsikaj po zdaj večkrat po tergu gor in dol, se pred
ljudmi prenoznih ustavi in se „mustrajo“. Ljudje male
zelnirike radi gledajo, in se jim tudi večkrat smeja, ker
je skoraj vsaki drugac napravljen. Nekateri si tudi z črnim
berke naredi, da se bolj junaški videti. Posebno štito pogla-
dujejo soldatike male dekletice, in z oči se jim serina
zlatost veti, da tudi one niso tako srečne, se te veslice
vdeležiti. Ko tako večkrat po tergu gor in dol marsikaj
korajo poslednje na hrib „snegovnik“, tu skuklačijo
po zeleni livadi in igrajo razne igre, tudi se se mustrajo,
potem se v olve versti vstopijo in se vojskujejo. Mar rajši
povšejo kak gručk, polovica se jih gor ustoli in brani, po-
lovica pa jih napada. Prav umetno se nekateri branijo,
venomer mi že priok nasprotnih za herbet, in ga z besedami:
„moj je gručk“ z gručka ^{zine} ~~zine~~ Popololan priok iz „snegov-
nika“ nazaj, potem pa navadno napravijo: „Tičjo
ohet“. Tako otroci si sposi od svoje matere al malo
mesa, kako jajce, malo moke, speha al masla, tudi
kaki kavgar. To se vsejo kaki obrosočimi ženski,
ki jim potem iz tih reči pripravi, kotikor mrvce, mar.
soljnih jedil. Fletno je videti kudecolične otroke krog mize
seleči, ki dobriim jedilom jako prigovarjajo. Med tako
veselo in neololjno drug bico stopivsi pora slovek pover-
diti mora resnične besede:

O blažene leta nedolžnih otrok,
Vi imate veselje brez težkih nadlog!

3

Popisal J. Levčnik. - Iz Linspielerjevega
„Prijetela“ III. (1884) 51-52.